

[Energiministeren]

ikke rigtig hvorfor – en lidt kritisk bemærkning fra fru Dorte Bennedsen om, at hun ikke syntes, der var handling bag ordene om, at vi ville tilstræbe den størst mulige samproduktion af el og varme, at der ikke var sammenhæng, medmindre man straks sagde, at intet nyt anlæg på elområdet ville blive godkendt, medmindre varmen også blev udnyttet. Det undrede mig især, fordi realiteten på dette område beror på en aftale, som er indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet, og som jo i høj grad sætter på udbygningen af decentral kraftvarme netop med det hovedformål at sikre udnyttelsen af spildvarmen, men også med det formål at få afprøvet mulighederne for, hvor langt det er økonomisk og miljømæssigt forsvarligt at gå med brug af de indenlandske brændsler, og få afprøvet forskellige teknologier til anvendelse af de indenlandske brændsler. Også det er formålet med den decentrale udbygning.

Dette var vist de væsentligste af de spørgsmål, der er rejst – ja, så blev atomkraften nævnt, men det har jeg ingen kommentarer til.

Til sidst skal jeg oplyse, at vi i Energiministeriet har taget et par initiativer, der går ud over det, Danmark skal gøre, og som rækker ud internationalt i EF-sammenhæng og i nordisk sammenhæng. Det mest konkrete er, at vi har foreslået og nu er i færd med at lave en skitse til, hvorledes en konkret nordisk handlingsplan kan strikkes sammen. I nordisk sammenhæng arbejder vi med 4-årige energisamarbejdsplaner, og i dem har vi foreslået, at miljø og energi bliver opprioriteret langt stærkere, end tilfældet har været indtil nu, sådan at det faktisk bliver hovedprojektet i det nordiske energisamarbejde. Jeg forventer, at vi i løbet af et halvt års tid er parat til at fremlægge konturerne af en sådan fællesnordisk handlingsplan.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg takker for energiministerens svar, og jeg blev også klogere på nogle områder. Jeg kan forstå, at regeringen altså på nuværende tidspunkt ikke føler sig forpligtet af 50-pct.s-reduktionsmålsætningen, men vil bedømme de forskellige scenarier, som man kalder dem, inden.

Derimod skuffer det mig noget, at energiministeren ikke klart vil sige, at der, sådan som dette energiforsnit er lagt op, faktisk er et moratorium for nye kulfyrede værker i denne rege-

rings første levetid eller i hvert fald de første måneder eller år, eller hvor længe det nu kan vare. Men der er altså ikke tale om, at der er et egentligt moratorium på nye kulfyrede værker, og det giver nogle problemer, mener jeg nok, med det pres, der er fra visse værkers side for at få godkendt nye kulfyrede værker i 1990, når den gældende aftale udløber.

Dernæst undrer spørgsmålet EF-afgifterne mig lidt, for i den redegørelse, regeringen har givet, står der jo, at regeringen udvalgte anbefaler, at man fremover ikke alene undlader eventuelle forhøjelser af moms, giftskatter samt andre afgifter omfattet af Kommissionens forslag, men at der også, så snart der foreligger en nærmere afklaring af de fælles løsningsmuligheder i EF, skal ske en tilpasning efter nedennævnte strategi. Jeg kan forstå, at det ikke gælder i relation til energifafgifterne. Vi kan altså godt i det næste par år f.eks. forhøje kulafgiften, selv om EF-Kommissionen anbefaler en nedsættelse. Jeg opfatter ministerens svar sådan, at vi i de nærmeste år faktisk godt kan forhøje en række afgifter, som EF-Kommissionen anbefaler til nedsættelse, hvis vi skønner det ud fra energipolitiske og miljømæssige synsvinkler.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg synes, det fremgår meget klart af den afgiftsrapport vedrørende EF-området, som i går blev præsenteret, at regeringen i første omgang har interesseret sig for momsområdet og har ment, det er det, man først og fremmest vil komme til at diskutere, og at det først bliver i et senere forløb, man kommer til at diskutere punkt-afgifterne mere konkret. Jeg synes, det er lidt tidligt at tage hul på en diskussion nu, som måske først kommer om adskillige år.

Men jeg vil gerne understrege en gang til, at den omstændighed, at EF har rost Danmark for vores energipolitik, og at vi er det EF-land, som bedst har fulgt EF-Kommissionens egne energipolitiske anbefalinger, gør, at jeg ikke rigtig kan forestille mig, at man skulle kunne forlange, at vi skulle give slip på redskaber, som netop har ført os til at være førende på det energipolitiske område. Jeg er altså ikke så bekymret, hvad det angår; jeg synes, vi har de bedste argumenter.

Hvad angår elværkerne, kan jeg sige til hr. Riishøj, at vi har en anden forpligtelse end at reducere energiforbruget generelt. Vi har også